

При ковача

Искашъ ли ме, мили чичко,
да ти стана азъ чиракъ?
Мъничъкъ съмъ, но работя,
като силенъ вече юнакъ.

Мога рано азъ да ставамъ,
като батко въ зори;
мога огънь да подклаждамъ,
буйно, буйно да гори.

Мога да измитамъ чисто,
ей съ онази тамъ метла —
и водица азъ да нося
отъ студената чешма.

А ти само да ме учишъ,
какъ да чукамъ съ твоя чукъ.
Мили чичко, нали може
да остана вече тукъ?

Е. Бриса.